

[Freddy Madsen.]

delse på udformningen af studierne og lærerne, så at sige være konsulenter for udviklingen af det, der skulle foregå.

Det, der kom til at karakterisere centeret — og dér synes jeg nok at den socialdemokratiske ordfører skal vedkende sig paterniteten — er, at den ledelse, der blev indsat på Roskilde universitetscenter, havde meget få forestillinger om, hvad der i virkeligheden skulle udvikle sig. Det, der først og fremmest kom til at præge centeret fra starten af, var en total mangel på vision, en total mangel på planlægning af, hvad der faktisk skulle foregå. Man gav sig så at sige skæbnen i vold, og først da man opdagede, at det ikke helt gik, som man havde forudset, ja, så kom jammeren, og så var der nogle andre, der fik skylden. Jeg synes, det var rigtigt, også i denne situation, at fastholde ansvaret, hvor det faktisk bør placeres.

Det gik altså knap som beregnet, og det gjorde det heller ikke af den grund, at de studerende ikke helt havde de samme opfattelser af, hvad der var relevant, og hvad der ikke var relevant i studiemæssig henseende, som ophavsmændene faktisk havde. Det kan man naturligvis strides meget om. Det er klart, at valget af de projekter, som man anvendte i forbindelse med sine studier, ikke kom tilpas iblandt de bestillende kredse her i landet. Jeg skal også medgive, at der indimellem i disse projekter naturligvis var fejlskud. Jeg vil heller ikke bestride — det har jeg sagt tidligere fra denne talerstol — at der også var nogle romantiske forestillinger om, at man kunne gøre Roskilde universitetscenter til revolutionens arnested, og andet af den snak, som der ikke var mange realiteter i.

Men det afgørende var, at eksperimentet trods alt kørte, at der var forudsætninger og muligheder for, hvis man havde grebet tingene rigtigt an, at der kunne være kommet noget fornuftigt og noget rigtigt ud af det.

I stedet for satte man ind med en eksempelvis politisk hetz netop mod Roskilde universitetscenter. Der er næppe noget højredrejet parti i dette land, som ikke har haft højt oppe på listen imellem store og små problemer, at det, der næsten var det mest afgørende for dem, var at komme Roskilde universitetscenter til livs.

Samtidig med, at det naturligvis skabte en række vanskeligheder for en fornuftig udvikling af studier og forskning ved Roskilde universitetscenter, så skal man også tage i betragtning, at netop den måde, man havde opbygget centeret på, krævede, at de studerende så at sige skulle være til rådighed i større udstrækning end ved de gamle universiteter, men man skabte ikke de økonomiske forudsætninger, der skulle til. Tværtimod skar man også her ned på studiestøtten på en måde, der gjorde det overordentlig vanskeligt for de unge ved RUC at klare studierne på den måde, som man oprindeligt havde regnet med, fordi de måtte have erhvervsarbejde ved siden af.

Det er rigtigt, at der var uro, og det er også rigtigt, at der var uro på Roskilde universitetscenter, men det må understreges igen og igen, at hovedårsagen til denne uro blev skabt udefra. Det var bestemt de kræfter udefra, der rejste diskussionerne og også skabte på mange måder de modpoler inden for selve centeret, som gjorde, at mangt og meget, der ellers kunne være løst, gik i hårdknude.

Netop på den baggrund må jeg sige, at det er forbløffende, at der trods de angreb, der her foregik, at der på trods af alle mulige anstrengelser udefra for at forkludre tingene faktisk — og det må enhver, der har fulgt udviklingen de sidste par år på nærmere hold, erkende — er foregået en udvikling, også i retning af at afhjælpe de svagheder, der har været med hensyn til det videnskabelige niveau, med hensyn til udviklingen af disciplinerne som nødvendige redskaber for en meningsfyldt projektforskning. Det har faktisk udviklet sig igennem de diskussioner, der er foregået. Der er for mig ingen tvivl om, at man også ville være nået igennem, hvis man ikke fra offentlige myndigheders side bestandig havde blandet sig og bestandig havde foregrebet begivenhedernes gang, sådan at det blev vanskeligere at gennemføre.

Nu siger den socialdemokratiske ordfører, der skal skabes ro. Det skulle man have tænkt på noget før. Det gælder for alle de kræfter, som har indblandet sig så voldsomt i centerets anliggender. Men det, man nu vil skabe, det er nok ro, men det er den dødens ro, som også er ødelæggende for alt, hvad